

[Bilgrav-Nielsen]

Jeg synes, at jeg ved afslutningen af denne debat gerne vil have lov til kortfattet at konstatere et par ting.

Når hr. Poul Nielson siger, at der ikke er nogen problemer med det såkaldt grønne flertal, har jeg mine tvivl, om det er noget, hr. Poul Nielson reelt mener. For hvad er det, der har været hr. Poul Nielsons taktik og politik i dette forløb? Det er, at hr. Poul Nielson kun ved at true med sin afgang har fået et flertal i den socialdemokratiske gruppe til ikke at gå imod hans indstilling.

Dernæst afsender hr. Poul Nielson i går på den socialdemokratiske gruppes vegne et brev til regeringen, som kræver, at regeringen, før regeringen selv er parat til det, erklærer, at den vil gå ind for et kulfyret værk i Nørresundby.

Derefter indgår hr. Poul Nielson separate aftaler med regeringen om nettilslutning for vindmøller. Hr. Poul Nielson har ikke på et eneste tidspunkt i det forløb, vi har været igennem, bare antydning, at der var noget at drøfte med SF og Det radikale Venstre.

Det står jeg her ikke for at beklage – det skulle da lige være på miljøets vegne. Men når hr. Løvig Simonsen står heroppe og forklarer, hvad der er grunden til, at han alligevel synes, at det ikke er så galt, selv om han faktisk var imod det koncept, som er hr. Poul Nielsons, så er det altså – undskyld at jeg siger det – et forsøg på at dække over den splittelse, der er i den socialdemokratiske gruppe om denne sag. Men just i denne splittelse ligger forhåbningen om, at vi igen får retableret noget arbejdsdygtigt i grønt sammenhæng, og jeg tror, at nøglen til det nye er, at Socialdemokratiet hurtigt løber panden imod nogle problemer.

Når man skal til at have indsat biobrændslerne, når man skal til at have indsat elreduktioner, der er kraftige nok til, at CO₂-belastningen kan gå ned på trods af disse to værker, så kan Socialdemokratiet ikke gå til CD. De kan ikke gå til Fremskridtspartiet. Kan de gå til regeringen? Muligvis.

Men døren står åben i hvert fald til Det Radikale Venstres medarbejdere, når man erkender, at det er en gal vej, man her er inde på.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Hr. Bilgrav-Nielsons bemærkning skal ikke stå uimodsagt. Det, jeg gjorde opmærksom på,

at en del af den socialdemokratiske gruppe gik ind for, at det kulfyrede kraftvarmeværk i Nordjylland skulle naturgasfyres, og den opfattelse har vi stadig væk.

Det, jeg gjorde opmærksom på, efter at det var afgjort i den socialdemokratiske gruppe på ganske almindelig vis og efter en lang debat i øvrigt, var, at jeg så henviste til den dagsorden, der nu bliver vedtaget. Jeg finder intet i den dagsorden, som Det Radikale Venstre ikke skulle kunne stemme for, på baggrund af de signaler hr. Bilgrav-Nielsen har givet her fra talerstolen i dag.

Må jeg også sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at jeg er glad for, at døren står åben. Det er vel også det, der skal til i dansk politik, når vi skal videre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 34 af Poul Nielson (S), Per Tærsebøl (KF), Peter Hansen-Nord (V), Kim Behnke (FP), Duetoft (CD) og Inger Stilling Pedersen (KRF) (se foran)

vedtoges med 95 stemmer (S, KF, V, FP, CD og KRF); 17 (SF, RV og Arne Jensen (S)) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 33 af Riishøj (SF) og Bilgrav-Nielsen (RV) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forhandling om redegørelse nr. R 5:

Energiministerens energipolitiske redegørelse 1991.

(Redegørelsen anmeldt 10/12 91. Redegørelsen givet 10/12 91. Beslutning om forhandling 23/1 92).

Forhandling

Poul Nielson (S):

Jeg vil gerne indlede med at læse et par lini-